

VĚSTNÍK

SOKOLSKÉ ŽUPY KOMENSKÉHO

Obsah řídí redakční kruh. — Uzávěrka redakční 15 v každém měsíci. — Vychází měsíčně. — Majitel a vydavatel: Sokolská župa Komenského v Kyjově. — Telefon čís. 54. — Pošiovní spojitelná čís. 10.021. — Roční předplatné 8 Kč. — Číslo 1 Kč. — Odpovědný redaktor: Štěpán Cibulka. — Tiskem První české knihtiskárny v Kyjově.

Pozvání

k

výroční schůzi

vzdělavatelů jednot a poboček župy Komenského,

kteřá se koná

v neděli 13. února 1927 v Uh. Hradišti v měšť.
škole (u nádraží) o 9¹/₂ hod. dopoledne.

P O Ř A D:

1. Zpráva žup. vzdělavatele o činnosti v r. 1926.
2. Vzdělávací dozory v jednotách a pobočkách.
3. Zpráva o zřízení putovní knihovny Vaníčkovy.
4. Zpráva o menšinové práci sokolské.
5. Projednání návrhů na organizaci divadelní činnosti v župě.
6. Loutkové divadlo v jednotách sokolských.
7. Návrh na žup. vzdělavatele pro žup. valnou hromadu.
8. Volba okrskových vzdělavatelů a vzděl. předsednictva.
9. Volné návrhy.

Účast všech vzdělavatelů jednot i poboček naprosto nutná. Kdo se nemůžeš dostavit sám, postarej se včas o svého zástupce, který by platně tlumočil tvoje názory na vzdělávací práci v jednotách i v župě.

Na zdar!

Dr. FRANT. MALÍNSKÝ,
župní vzdělavatel.

Vydáváme počet . . .

Skončil se rok pro Sokolstvo tak památný; rok, k němuž se upíralo tolik tužeb a snad i poctivých obav v dobrých sokolských srdcích. Minuly slavné dni, zůstaly z nich však trvalé vzpomínky, zbyla radost nad zdařilým dílem, narostly nové naděje do budoucna, že zkyplená půda vydá znovu bohatou zeň. — Měli jsme slet, jaký nám cizina záviděla, vytvořili jsme společným úsilím velikolepé dílo, jehož velikosti nemůže uškoditi sebe jedovatější slina, jakou nás častovali naši domácí nepřátelé, kteří v nedaleké době nás budou bez ostychu napodobit. Pak ovšem bude u nich všedno »dokonalé«. Jest u nás, bohužel, ještě mnoho velkých dětí, kterým se obrázkový otisk lépe líbí, nežli původně namalovaný obrázek.

Ale i po nejbohatší žni ohlédá se dobrý hospodář, zda jest všedno v naprostém pořádku, nutno zrale uvážit, co, kde a jak by se dalo zlepšiti, aby výsledek příští žně byl ještě utěšenější. Objeví se při tom snad mnoho nedostatků, ale nutno je rozumné odčinit, aby se časem nemstila ledabylost. A tak i my, kdož snažíme se hospodařiti s hřívnou, kterou nám jako vzácné dědictví odkázali Tyrš a Fügner, musíme stále pečlivě pátrati, hospodaříme-li dobře, a odstraňovati prozřavě všecky třeba zdánlivě nepatrné vady, které by jako rezavá skvrna rozežíraly pomalu ale jistě naše sokolské ústrojí. Proto v době, kdy se dmystáme vydati počet ze své činnosti za uplynulý rok a přemýšlíme již, co chceme dělati v období nastávajícím, musíme svou práci hodnotit poctivě a spravedlivě. Tak má učiniti každý hospodář na liše sokolské, ať je to ČOS, župa, jednota nebo každý jednotlivý bratr či sestra.

Měl bych sice při své skoro novoroční úvaze vykázati nejprve aktivní částku našeho sokolského hospodářství; poněvadž však mám na mysli především práci na poli osvětovém a myslím spíše na zisk mravní nežli hmotný, mám tedy práci usnadněnu. Byloť v tomto směru o kladných stránkách sokolské činnosti již tolik napsáno, že bych to musil jen opakovati. Aby mi však moji čtenáři rozuměli, zdůrazňuji, že jsem si dobře vědom všeho dobrého a krásného, co Sokolstvem a tedy i tebou, bratře a sestro, bylo vykonáno. Právě, že si opravdově vážím této práce a oceňuji plně význam Sokolstva v československém národě, proto starostlivě pohlížím na některé skvrny, které se mi jeví na čistém štítě sokolském, ačkoliv snad mnoho našich členů nebude se dívatí na věci, které zde vytýkám, tak přísně jako já.

Co nejvíce mě zarazelo při dosavadních podnicích jednot nebo celé župy, které jsem dosud shlédl, byl jistý nedostatek pravé sokolské kázně, tohoto veřejného tajemství našich úspěchů. Zvláště při letošním župním sletě bylo tento nedostatek pozorovati. Na př. je známo, že mnozí bratři rádi cvičí, ale neradi se podrobují zkouškám; přecenují ovšem často své síly a dovednosti

a pak při veřejném vystoupení více pokazí nežli prospějí, neznajíce, co bylo při zkoušce opravováno. Rovněž je známo, že průvodu při župním sletě zúčastnilo se mnohem méně bratří, než jich bylo z naší župy při průvodu v Praze, ačkoliv byla valnou hromadou župní schválena povinná přehlídka krojů při župním sletě. Vůbec častěji jsem se přesvědčil, že není v jednotách dosti porozumění a vážnosti k vyšším celkům organizačním. Zvláště toto neporozumění zaráží při župě, jejíž předsednictvo si přece volí sami zástupci jednot a tudíž by bylo na místě více uvědomělé kázně.

Totéž, co se projevuje v jednotách vůči župě, projevuje se namnoze v členstvu k správním výborům jednot. Obvykle v každé snad jednotě je mnoho nespokojenců, kteří věčně odsuzují každou činnost, stále pomlouvají některé členy výboru, šíříce tak mezi ostatním členstvem nedůvěru a chlad k bratřím vedoucím jednotu a když dojde při valné schůzi k volbám, jsou obvykle ti nejvíce kaceřovaní a pomlouvání členové znovu jednomyslně zvoleni. Zde jest tedy potřebí více přímosti a poctivého jednání, pak snad se dá mnohé napravit, pokoutní pomlouvání však naprosto jednotě neprospěje, nýbrž jen jejím nepřítelům a těch má každá jednota víc než dosti. Po Novém roce konají se v jednotách valné schůze, jest proto již nejvyšší čas, aby členové přemýšleli, jak si představují v příštím roce správu své jednoty. Necht ovšem nikdo nemyslí při tom na své osobní účty, nýbrž vždy jen na prospěch společné věci, pak bude volba jistě správná.

Jak často osobní věci hrají zvláště na malých jednotách a v pobočkách neblahou roli, o tom se může pozorovatel sokolského života přesvědčiti na př. při přípravách k veřejnému podniku, nejčastěji snad při divadle, šibřinkách a pod. Co tu bývá nespokojenosti a uražené ješitnosti, je až smutno psáti. Tedy to vše jsou jen průvodní zjevy nedostatečně chápané sokolské kázně, to jsou ty nebezpečné skvrny, na které myslím. K nim dlužno připočísti ještě další.

Mám zvláště na mysli temný kout našich veřejných cvičišť — »nezbytnou« u nás Slováckou búdu. Bývá to snad zpravidla podnik výnosný, ale Sokola nedůstojný. Stává se, že rozjaření přátelé dobrého truňku ruší svým »zpěvem« i veřejné cvičení, odvádějíce k sobě pozornost obecnstva. A což teprve pozdě večer! Nedovedou-li se členové našich jednot dopracovati k ideálu naprosté střídmosti, čehož vyžaduje správné plnění zásady »zdravý duch ve zdravém těle«, pak by se měli postarati aspoň o to, aby při sokolských podnicích bylo znemožněno opítí se. Vždyť chceme svým veřejným vystupováním vésti sebe i národ k lepšímu životu, chceme šířiti krásno, zdraví, sílu a to duševní stejně jako tělesnou! Nepravím, že by náš život neměl býti veselý, radostný, ale naše radost musí pocházeti z jiných zdrojů než z přemíry alkoholu, takové radosti může užítí, kdo chce a kdykoliv, i v nejzapadlejší krčmě — naše sokolské jednoty musí vychovávatí k té vyšší

radosti z krásného vpravdě zdravého života. Nezapomínejme při tom, že nekonáme svých veřejných podniků jenom pro sebe a své příznivce, kteří jsou ochotni omluviti naše poklesky. Musí nám záležeti také na těch, kteří jsou proti nám zaujati. Pořádejme tedy své podniky nejen pro ty, kdo si zaplatí, ale i pro ty, kteří po nás pokukují nedůvěřivě mezi ploty, snažme se především těmto lidem ukázati, že dovedeme žíti krásným, pospolitým a opravdu zdravým životem. Jsou u nás jednoty, které sleví něco ze svého zisku hmotného, aby si za to zajistily tím větší zisk mravní?

Další náš trapný nedostatek jest, že se mnohde až příliš zapomíná na zásadu tykání a vzájemného oslovování »bratře«, »sestro«. Chybuje se tu velice často a to u sester poměrně více než u bratrů. Vypadá to velmi podivně, jestliže bratr (i v kroji!) oslovuje vdanou sestru »milostivá paní« a co říci teprve tomu, zdraví-li sestra sestru (pouze nepatrně starší, ale vdanou a ne cvičící) ponížným »ruku líbám«? Tato otázka, která je zvláště ožehavá v malých jednotách, byla již častokrát předmětem úvah sokolského tisku. Soudím, že tento nedostatek je známkou nespřávně nebo jen povrchně chápaného sokolství. Zdá se snad, že je to pouhá forma, ale dá se i podle ní souditi na poměry mezi členstvem. Není zpravidla tohoto nedostatku mezi cvičícími a rozhodně neupřímněji zní bratrské »Ty« tam, kde se scházejí členové často k společné práci, kde žijí takřka rodinným životem a jsou si více bratry a sestrami než tam, kde tento vzájemný styk na sokolské půdě chybí a lidé se znají navzájem pouze podle svého společenského postavení. Pak ovšem nastupuje ostých a dladná zdvořilost místo bratrského přátelství. Již je na čase, aby si všichni členové uvědomili, že dávno uplynuly doby, kdy býval někde »panský Sokol« a »dělnický Sokol« — Dnes známe toliko jednotné členství a jediné bratrství a nutno všude z něho vyvoditi poctivé důsledky!

Všecky nedostatky zde dotčené pramení jednak z toho, že členstvo zná špatně aspoň stěžejní zásady sokolské a chybují mnohdy nevědomky, jednak ze slabé vůle, ví-li člen, co má dělati, ale přece toho nekoná. Zmínil jsem se tu o věcech, kterých si snad každý musí všimnouti. Kdybych však zabočil na pole úplně ideové a zeptal se našeho členstva, jak dalece splnil každý ideová usnesení VII. valného sjezdu, zda-li si každý utvořil svůj určitý názor náboženský a politický a žije úplně ve shodě s tímto svým názorem, jakou bych dostal odpověď? Myslím, že u valné části členstva ne příliš uspokojivou. Tu právě čeká příští činovníky v jednotách veliká práce, aby ze všech členů stali se skuteční Sokoli. Necht' také členstvo při valných schůzích volí za své vůdce pouze lidi poctivé, nezištné pracovníky, lidi pevné páteře, kteří povedou jednotu netoliko rozumem, nýbrž především také životním příkladem!

Zdokonalíme-li dosavadní své členstvo v duchu sjezdových usnesení, přispějeme značně k ozdravení neblahých poměrů v národě a provedeme tak neúčinnější propagaci pro Sokolstvo. To budiž naším hlavním úkolem v novém roce!

Na zdar!

Dr. FRANT. MALÍNSKÝ.

Vzdělávací hlídka.

ČOS. uspořádá dne 20. března 1927 v Brně mimořádnou (nedělní) školu o Masarykovi, ve které budou přednáseti vynikající znatelé jeho života a díla, zejména bratr Dr. In. Arn. Bláha, profesor Masarykovy university v Brně. Podrobnosti ve Věstníku sokolském. Škola potrvá od 8. hod. ranní do 6. hod. večerní. Kdo se hodlá školy zúčastniti, přihlas se mi nejpozději do 12. března. Cestovné a stravování si každý hradí sám.

Doporučuji jednotám i jednotlivcům tyto spisy:

»Paní Renata Tyršová«, sborník vydaný Nár. radou čsl. k jejím 70. narozeninám. Výtisk za 24 a 36 Kč. — »Památník Palackého«. Vydala župa Palackého. Cena 15 Kč. — Br. Jos. Kudela: »Rok 1927 v dějinách našeho odboje« (vyjde v nejbližší době nákladem Mor. Legionáře). Je to spis vhodný k proslouvům v r. 1927.

Nezapomněli jste, bratři a sestry, na propagaci sokolského tisku? Ještě není všedno zmeškáno!

Oprava zprávy na str. 128. Věstníku sokol. župy Komenského r. 1926. Nedopařením byly mezi jednotami, které neobeslaly župní školy vzdělávací a také se ani neomluvily, označeny jednoty Střílky (I. okrsek) a Mor. Písek (II.), jejichž bratři vzdělavatelé se řádně a včas omluvili.

Žádám znovu bratrsky všechny vzdělavatele jednot a poboček, kteří mi dosud neposlali výkazů o vzdělávací činnosti v r. 1926, aby tak učinili bezodkladně, neboť jinak nemohu řádně dostáti své povinnosti vůči ČOS. Doufám, že postačí toto upozornění a nebude třeba zvláštních urgencí. Posílejte mi výkazy přímo do Strážnice, není třeba zasílati jich župnímu úřadu do Kyjova.

Na zdar!

Dr. FRANT. MALÍNSKÝ,
župní vzdělavatel, Strážnice.

Divadelní hlídka.

Knihovna sokolské župy Komenského.

Oddělení divadelní, značka (K. K. IV.)

(Pokračování.)

22. Josef Štolba: Za šlechtickým erbem. Lidová hra o třech jednáních. Právo prov. »Máj«. Děj na podzim r. 1901

a počátkem léta 1902. Jednoduše upravený pokoj za krámem Zárubovým, rytířská síň na Řimbálově. 18 muž., 5 žen., chasníci, hasiči.

23. Josef Štolba: Závěť. Drama o třech jednáních. Právo prov. »Máj«. Děj v letech osmdesátých minulého století. S pravé strany statek Votavův a s levé Sýkorův, selská světnice u Sýkory. 13 muž., 2 žen., vesnický lid.

24. Václav Štech: Maloměstské tradice. Veselohra o jednom jednání. Právo prov. »Máj«. Děj na venkovském městě před světovou válkou. Pokoj. 5 muž., 2 žen.

25. Václav Štech: Třetí zvonění. Veselohra o třech jednáních. Právo prov. »Máj«. Děj v městečku Neklisy. Pěkně zařízený pokoj. 7 muž., 5 žen., svatební hosté.

26. Karel Scheinpflug: Mrak. Drama o třech dějstvích. Právo prov. »Máj«. Děj v době přítomné v českém okresním městě. Pokoj. 3 muž., 3 žen. (Dva výtisky.)

27. Ferd. Frant. Šamberk: Jedenácté přikázání. Veselohra ve třech jednáních. Právo prov. »Máj«. Děj za našich dnů v menším městě v Čechách. Elegantní salon. 10 muž., 4 žen.

28. Otokar Pospíšil: Usekané větve. Hra o 1 jednání. Právo prov. »Máj«. Děj na malé vsi ve vých. Čechách v létě. Chudě zařízená světnička. 4 muž., 4 žen.

29. Ant. Dokoupil: Mamon. Charakteristická hra z moravské vesnice ve třech jednáních. Právo prov.: Ústřední výbor Národní jednoty v Olomouci. Děj v Mádrově samotě v neděli a v pondělí pozdního léta. Chudě zařízená světnice. 4 muž., 2 žen.

30. Karel Horký: Srážka vlaků. Žert o dvou dějstvích. Právo prov. vyhraňuje si spisovatel. Děj ve venkovském městě za našich časů. Ředitelova kancelář. Jídelní pokoj. 8 muž., 4 žen.

31. Marina Olga Horvátová: Slovenská sirota. Obraz zo života v 4 dějstvích. Děj na dedine. Před horárňou za rána. Před kostelem. Izba. 5 muž., 5 žen. družbovia, družice, svadobný lid, hudci.

32. J. L. Turnovský: Staří blázni. Obrázek ze života ve 3 jednáních. Děj v neděli na vsi. Náves před kostelem, světnice u Záhory, zahrada za statkem, prostranství před hospodou. 7 muž., 3 žen., sedláci a selky, vesnická chasa, hudebníci.

33. Karel Fořt: V českém ráji. Veselohra o 3 jednáních. Právo prov. udílí »Máj« v Praze. Děj za našich dnů na Turnovsku. Zahrada »Na zlaté vyhlídce«. 9 muž., 4 žen.

34. Mária Matlasová-Vaničková: Rusálčina píšťalka. Hra pro děti o 4 jednáních. Hudba od Miroslava Matlasa. Chudobná, čistá světnička v chaloupce, les, týž les proměněný v pohádkovou zahradu. 3 muž., 2 žen., 6 víl, 4 rusálky, 6 trpaslíků.

35. F. F. Šamberk: Ravuggiollo, loupežník z Apenin. Veselohra o 3 jednáních. Právo prov. udílí »Máj« v Praze. Leto-

hrádek barona Supihorského, statek. 10 muž., 7 žen., sedláci, hoši, děvčata.

36. Josef Skružný: Žabec. Veselohra o 3 dějstvích. Právo prov. udílí »Máj« v Praze. Zahradka pensionátu, balkonový pokoj, zahrada, vpravo villa. 5 muž., 10. žen.

37. F. F. Šamberk: Rodinná vojna. Obraz z našeho života ve 3 jednáních. Právo prov. udílí »Máj« v Praze. Děj v městě. Elegantní pokoj. 10 muž., 6 žen., nosiči a nosičky.

38. Thomas Brandon: Charleyova teta. Fraška o třech dějstvích. Přeložil Karel Sípek. Právo prov. udílí »Zora«, spol. s r. o., nakladatelství v Praze-Karlíně, Královská třída č. 50. Děj v Oxfordě. Pokoj s arkýřovým výklenkem, nádvoří se sloupovou chodbou vpravo, za ní budova univerzitní, salon se vchodem do zahrady. 7 muž., 5 žen.

39. M. Balucki: Těžké ryby. Veselohra ve třech jednáních. Z polského přeložil Arnošt Schwab-Polabský. Děj v obydlí Ťaputkěvičův. Veliký pokoj. 6 muž., 3 žen.

40. Jan Patrný: Sokolská láska. Veselohra o jednom dějství. Právo prov. udílí »Máj« v Praze. Děj odehrává se po všesokolském sletu pražském v Újezdě. Obývací pokoj. 3 muž., 4 žen.

41. Frant. Heran: Babiččina Viktorka. Obraz ze života o 5 jednáních se zpěvy. Podle »Babičky« Boženy Němcové. Zhudebnil Gustav Roob. Právo prov. udílí »Máj« v Praze. Děj odehrává se počátkem 19. století v podkrkonošské vesničce Žernově. Selská světnice, sad za statkem, Viktorčina komůrka, les se skalní slují. 11 muž., 8 žen., jinoši, selské dívky a poutníci.

42. Ferd. Frant. Šamberk: Divadelní vlak, aneb Vzhůru do Prahy! Žertovná hra ve 3 jednáních. Právo prov. udílí »Máj« v Praze. Děj na venkově a v Praze. Ukusně upravený byt měšťanský na venkově. Byt paní Rozkošné v Praze. Zahradní hostinec. 8 muž., 9 žen., sklepníci, hosté, členové městské rady.

43. Frant. Kňourek: Ubrousku, prostři se, beránku, otřes se, palice z kabely! Pohádka o 5 dějstvích. Právo prov. udílí »Máj« v Praze. Les. Vnitřek venkovské hospody. Chudobná venkovská světnice. Vnitřek nádherného hostince. 7 muž., 1 žen.

44. Hermann Bahr: Děti. Komédie o 3 dějstvích. Přeložila Helena Malířová. Právo prov. udílí Aug. Novotný, Praha II. 233. — Věžní pokoj ve starém zámku Freynu. Pracovna venkovská, nemoderní se starým zámeckým nábytkem. 5 muž., 1 žen.

45. Abigail H. Horáková: Jarní vody. Veselá hra o 4 dějstvích. Právo prov. udílí »Máj« v Praze. Děj v menším českém městě v letech osmdesátých. Velký klenutý pokoj, modře

malovaný, sloužící za pokoj obývací i maloměstský salon. Zahradka. 6 muž., 8 žen., 1 dět.

46. Abigail H. Horáková: Páni. Hra o třech dějstvích. Právo prov. udílí »Máj« v Praze. Děj v pojízeří za našich dnů. Veliká selská světnice. Zahradka. 9 muž., 7 žen., 6 dět.

47. Josef Skružný: Románek na horách. Veselohra o 3 dějstvích. Právo provozov. udílí Jos. Skružný v Praze II., Riegrovo nábř. 20. — Děj v létě na horách, během tří dnů. Prostá hostinská místnost. 5 muž., 3 žen. (Dva výtisky).

48. Karel Fořt: Kletba mamonu. Obraz ze života našich výměnkářů o 4 jednáních. Právo prov. udílí »Máj« v Praze. Prostranná venkovská světnice, pouze vybílená. Dvůr na statku. Výměnkařská světnice. Pokoj u krejčího. 6 muž., 4 žen.

49. Karla Lužanská: Jindra. Hra o 4 dějstvích. Podle stejnojmenného románu Ivana Klicpery. Právo prov. udílí »Máj« v Praze. Útulně upravený pokoj na záměčku Háji. Předsíň tanečního sálu v místnostech Besedy. Zahradka na zámku Háji. Elegantní pokoj-knihovna na zámku Háji. 10 muž., 6 žen.

50. Herniann Sudermann: Skryté štěstí. Činohra o třech dějstvích. Přeložil Jar. Vlad. Pulda. Okresní městečko severního Německa doby nynější. Dvůr statku rektora obecné školy. Obývací pokoj a zároveň pracovna rektorova. 6 muž., 6 žen.

51. Frant. Ferd. Šamberk: Břínkalovy trampoty. Veselohra o třech jednáních. Právo prov. udílí J. Kühnl, Král. Vinohrady 391. Elegantní pokoj, skvostný byt. 12 muž., 10 žen., služby, sloužící, členové zpěváckého spolku »Pikola«. (Dva výtisky.)

52. Birch Pfeifferová: Sedlák zlatodvorský. Obraz ze života venkovského ve 4 jednáních. Pro česká odhlnická divadla upravil J. F. Hornatá krajina v okolí Ještěda, selský dvůr. Děj na začátku tohoto století. 10 muž., 4 žen., sedláci, děvčata, chasníci.

53. Beatrice Dovská: Zlaté časy. Veselohra o 3 dějstvích. Přeložil Karel Mašek. Právo prov. udílí Aug. Novotný v Praze. II., čp. 233. Sídlo na panství svob. pána Ludolfa-Budsteina v padesátých letech minulého století. Veranda. 7 muž., 6 žen.

54. Gust. Pfleger-Moravský: Telegram. Veselohra v jednom jednání. Právo provozovací volné. Děj v čekárně malé stanice nádražní. 7 muž., 2 žen. — **Kapitola I., II., III.** Veselohra v jednom jednání. Děj v hlavním městě. Zavřený elegantní salon. 4 muž., 3 žen.

Příště dále.

ČASOPIS „SOKOL“
LIST PRO TĚLESNOU
A MRAVNÍ VÝCHOVU.

Ročník 53. Vychází měsíčně.
Založil Ph. Dr. Miroslav Tyrš.

Vydává
Pražská tělocv. jednota „Sokol“.

Řídí prof. Antonín Benda.

Nejstarší a jediná
odbor. tělocvičná revue československá.

Bratři a sestry!

Od roku 1871 jest ČASOPIS „SOKOL“ pojítkem všech sokolských pracovníků, jimž přináší posilu, radu, pomoc i nadšení.

ČASOPIS „SOKOL“ jest nejspolehlivějším zpravodajem o tom, co se děje na poli tělocvičném u nás i v cizině, v Sokole i ve spolcích tělocvičných s tendencí politickou.

ČASOPIS „SOKOL“ přináší původní zprávy ze Sokolstva ve všech zemích slovanských i za mořem.

ČASOPIS „SOKOL“ otiskuje původní zprávy odborně tělocvičné i úvahy ideové, besídky, o minulých událostech a dobách, přehledy, výzvy, pokyny, plány, rady a informace.

ČASOPIS „SOKOL“ ve svých obrázcích zachycuje celý tělocvičný život u nás i v cizině a jest četbou pro každého.

ČASOPIS „SOKOL“

má do roka 12 sešitů, 288 stran,
na 200 obrázků, 80 článků a t. d.

a stojí ročně pouze

25 Kč.

Odstřihnouti!

TISKOPIS.

Poštovní
známka

ADMINISTRACI ČASOPISU „SOKOL“

PRAHA II.,
KATEŘINSKÁ UL. Č. 40.

Co si koupíte za 25 Kč ročně?

Jest to měsíčně Kč 2.08, týdně Kč 0.48,
denně Kč 0.068.

Jak snadno se tento peníz utratí téměř
za nic, nebo za věci zcela nepotřebné! A za
tuto nepatrnou částku, kterou

každý může zaplatiti,

prečetli si členáři „Sokola“ v minulém roce
řadu úvah a stali sokolských od nejlepšíků a
nejzkušenějších našich pracovníků jako:
Dr. Josefa Scheinera, Renaty Tyršové,
Dra. Jindřicha a Karla Vaničků, Frant.
Maška, Vincence Štěpánka, Emila Těšidy,
Dra. Rudolfa Křováka, Frant. Kožíška,
Fr. Krásného, Ing. L. Čížka, Fr. Beránka,
Agy Hellera, Vlad. Müllera, V. Eliáška,
J. B. Zyký, Josefa Manerharta, Jindřicha
Fleissiga a jiných.

Z kruhů uměleckých a vědeckých při-
spěli do minulého ročníku zejména: Univ. prof.
Dr. In. Ar. Bláha, Dr. Frant. Zákovec,
Dr. Emil Svoboda, Rudolf Těsnohlídek,
Dr. Fr. Hodáč, Jan Zeman, V. Šuman.

Z kruhů sportovních: Jiránek-Strana,
A. Kalina, O. Havel, O. Jandera, Fr. Pfibyl.

Ale ani mladší sokolští pracovníci se
„Sokolu“ nevyhýbají, ba užívají ho často za
tribunu svých myšlenek, přinášejících tak do
Sokolstva nový duchovní ruch, kvas a směr.

Byli to zejména: Dr. M. Klínger, B. Tesal,
Fr. Pecháček, Štěp. Drásal, Karel Bradáč,

Ed. Tauc, Marie Provazníková, Ant. Krefčí,
Ián Porod; Jan Pelikán, E. a Fr. Loubalové a j.

Ve slovanských zemích má časopis
„Sokol“ svoje zpravodaje ve vynikajících
pracovnících jako: Miroslavu Vojinovi-
či v Bělehradě, Dušanu Bogunoviči
v Záhřebě, J. Fazanoviči v Poznani,
Gust. Holoubkovi v Krakově, B. Proškovi
v Sofii atd.

Časopis „Sokol“ jest často cílovan listy
francouzskými, italskými, belgickými i ame-
rickými.

Zveme Vás, sestry i bratři, k před-
placení našeho listu, který je skutečně
jediným kritickým a zcela neodvislým
listem sokolským, jehož jedinou snahou
a cílem je věsti a zdokonalovati věc Sokol-
stva stále a ve všech směrech až k metám
nejvyšším.

Čím více bude předplatitelů, tím
bohatší bude list. **Neváhejte!**

Přihlaste se ještě dnes za odběratele!

Dejte se do služeb dobré věci! Ziská-
vejte nové předplatitele v kruhu svých
známých! Žádejte časopis „Sokol“ v ka-
várnách a hostincích, vyvěste jej v šat-
nách a čítárnách.

Prosíme Vás o pomoc věci dobré!

Máme na 10.000 odběratele a členáři, a
připojte se k nim ještě teď hned, vyplňte
přiložený lístek a pošlete nám jej poštou.
Nebudete nikdy litovat!

Redakce a administrace časopisu „Sokol“.

V

dne

Přihlašuji se tímto za odběratele časopisu „Sokol“ a předplatné Kč 25.—
na rok 1927

*) posílám současně poštovní poukázkou

*) pošlu složným lístkem chekového úřadu.

Zároveň doporučuji poslati první číslo na ukázkou na tyto adresy:

Jméno a příjmení
předplatitele:

Zaměstnání:

Bydliště:

*) Nevhodné se škrtně.

Pokyny a zprávy ze župy.

Sokolská župa Komenského. Schůze předsednictva konala se 16. ledna v Uh. Hradišti. Přítomni bratři a sestry: Dr. Kozánek, Dr. Kocián, Hlobil, Staša, Kostlánová, Dr. Malinský, Konečný, Sudek, Blažek, Horák, Kotas, Cibulka. Omluveni: Dufek, Šiška, Hýsek, Klugar. Povstáním uctěna památka zesnulého bratra Emila Tšídy. Zápis o minulé schůzi přečten a schválen. Ze zápisu: Jednotám v Slavičíně-Mladoticích a Střílkách, jichž pobočky nedodaly Všeobecných a cvičebních výkazů za rok 1925, udělena veřejná důtka. Usneseno vyslati na útraty těchto jednot br. tajemníka pro tyto výkazy. Odstavec o povinnosti starostů (viz minulý zápis) opraven na přání bratra vzdělavatele takto: Bratři starostové (náměstkové) přesvědčíte se při schůzích, bylo-li v župním věstníku referováno o podnicích jednoty (pobočky). Výzva k utvoření župního právního odboru bude na přání jednot v Uh. Hradišti a Mařenovicích v župním věstníku opakována. Intervence br. Horáka v jednotě babické nebylo již zapotřebí.

Jednatel: Br. Šiška přeložen do Zlína; jednota v Napajedlích oznámí kandidáta pro župní předsednictvo. Schválen návrh br. Šišky, aby v župním věstníku byla uveřejněna výzva k návštěvě divadelního kursu v Uh. Hradišti. Vzata na vědomost zpráva jednoty uh.-hradištské, že pobočka v Březolupech zanikla. Pobočka v Želeticích (Ždánice) bude osamostatněna, jakmile náčelnictvo dá souhlas. Schůze pro čtení výročních zpráv stanovena na předposlední neděli únorovou, valná hromada na 13. nebo 20. březen. Schválen pořad valné hromady. Kandidátní komise bude zvolena až na valné hromadě.

Náčelník: Župní školy cvičitelské v Kyjově a Uh. Hradišti ukončeny s pěkným výsledkem. Povoleno Kč 112— na tisk 200 vysvědčení a potřebný náklad na zájezdy br. Váhy ze Zlína do naší župy. Dva návrhy ze soutěže pro župní slet projedná náčelnictvo.

Vzdělavatel: Ve cvičitelských školách župních přednášeli bratři kyjovští a uh.-hradištsí. Jednoty budou vyzvány, aby darovaly knihy nebo peněžní obnosy na pořízení Vaníčkovy knihovny (putovní). Schůze vzdělavatelů bude 13. února.

Menšinový důvěrník: Jednota v Napajedlích věnuje světečně ve Fryštátu prapor a odevzdá jej při zájezdu k ní. Doporučeno náčelnictvu, aby uvažovalo o případném spojení zájezdu jednoty se zájezdem župním.

Knihovník: Přibýlo 50 vázaných věstníků jiných žup. Máme celkem 130 svazků o 120 číslech. Dosud půjčeno 5 divadelních knih. Otiskne upozornění jednotám, aby pamatovaly povinným výtiskem na knihovnu a posílaly jej knihovníkovi.

Stavební poradce zhotovuje návrhy na stavbu v Lipově a jednotu v Hluku vyzval, aby jej činovníci její navštívili.

Kinový referent: Byl na schůzích v Praze a Brně. Svolá schůzi zástupců sokolských kin v naší župě, aby byl zajištěn společný postup ve věci zadávání filmů prostřednictvím ČOS.

Redaktor: 1. číslo župního věstníku dáme do tisku 20. ledna, 2., 3., 4., po únorové schůzi se zprávami výročními. Člen výboru ČOS. br. Dr. Kozánek podává zprávu o schůzi 11.—12. m. m. a volném návrhu naší župy o Biografickém odboru ČOS.

Na zdar!

Zapsal Cibulka.

Bratrským jednotám sokolské župy Komenského.

Po požáru tělocvičny Sokola Praha IX.—Hloubětín obrátila se jednotka se svolením předsednictva ČOS. k sokolskému bratrstvu s prosbou o pomoc, aby zachráněn byl výsledek neúporné a obětavé třicetileté práce. Volání to nezůstalo bez ohlasu a našlo se hojně upřímných duší, které pochopily bol jednoty nad ztrátou tak velikou. Svou pomocnou ruku podaly nejen jednoty velké, ale i mnoho jednot malých nebo nově založených a tak bylo možno stánek jednoty obnoviti. Sokol Hloubětín děkuje všem dárcům co nejsrdečněji. Děkuje i těm, kteří, pochopivše jaká hrozná rána stihla tu věc sokolskou, snažili se třeba malým dárkem zmírnit onu tíhu osudu. Všem patří upřímný bratrský dík.

Ze župy Komenského přispěly jednoty: Nedakonice 5'—, Žeravice 30'—, Nivnice 20'—, Uherské Hradiště 50'—, Kyjov 150'—, Veselí nad Mor. 25'—, Kunovice 20'—, Staré Město u Uh. Hrad. 25'—, Buchlovice 20'—, Ždánice 20'—, Bzenec 60'—, Malenovice 50'—, Petrov-Zvolenov 20'—, Uherský Brod 10'—, Bojkovice 50'—, Střílky 25'—, Vracov 75'—, Polešovice 10'—, Velká 25'—.

Akademický sochař C. Zatloukal vytvořil velmi zdařilá poprsí Tyrše a Fügnera. Reliefy tyto jsou krásnou ozdobou každé sokolovny a sokolské místnosti. Všele doporučujeme! Blížší sdělí C. Zatloukal, akademický sochař Praha VII., akademie výtvarných umění.

Švanda s nýrkoutským svatým Floryánem, kterého z nedostatku sochy »dělal« o pouti valtyřovský kovář tak dlouho, dokud mu věřící nekapali žhavý vosk na palce a nepálili nohy hořícími svíčkami rozesměje každého škarohlída. Zvláště když chodské vypravování Barrova malíř Blažek doprovází řadou humorných kreseb a zvláště titulním obrazem, znázorňujícím prdhajícího sv. Floryána nabitým kostelem. Už tato švanda stojí za korunu, již dáme za 3. číslo »Jasu«, které vedle toho obsahuje krásný portrét Jindry Vaníčka a spoustu obrázků. »Jas« stojí umělecky vysoko nad konkurencí. Je to už teď krásný a laciný rodinný obrázkový list.

Slet sokolského kraje pojizerského v Ml. Boleslavi r. 1927. Sokolský kraj pojizerský, skládající se ze žup: Čížkovy, Denisovy, Fügnerovy, Ještědské a Krkonošské zahrnující 334 jednoj sokolských, usnesl se konati u příležitosti výstavy severních Čech v Mladé Boleslavi svůj slet a veřejné cvičení 17. července 1927, jemuž předcházeti bude 26. června veřejné cvičení sokolského žactva. Zabezpečeno jest již místo pro cvičiště, na které se vejde 3000 cvičenců a 15.000 diváků. Slet tento konati se bude ve prospěch postavení Fügnerovy sokolovny ve známém území.

Hanbou pro každého Sokola je výtka, že nezná, co je Sokolstvo a sokolství. Členové takoví jsou obíží pro jednoty a nebezpečím pro myšlenku sokolskou.

Dr. Miloslav Tyrš, zakladatel Sokolstva, sám dobře cítil tuto chybu, kotvíci v množství členů o věc sokolskou jen málo zájímající a proto hodlal celé bratrstvo sokolské šepnout v mohutný, společný duchovní proud časopisem »Sokol«, který v roce 1871 sám založil a téměř do své smrti řídil a vedl. Časopis »Sokol« je až podnes skutečným duchovním pojítkem všech opravdových Sokolů, cvičenců i necvičenců a zejména ovšem cvičitelstva a činovníků. Přináší v každém svém čísle vedle množství obrázků i pro každého něco zajímavého. Všimá si naší vlastní domácnosti, sdružení protidůdných i ciziny. Kdo chce býti skutečně dobře informován zvláště o věci sokolské a tělocvičné vůbec, neobejde se bez časopisu »Sokol«.

Tento nejstarší list sokolský, určený všem a pro všechny, dodnes spojuje, informuje a vede. Při tom je jedním z nejclacinnějších českých listů vůbec, neboť 12 sešitů se 288 stránkami a 200 obrázky stojí ročně 25 Kč.

Deset tisíc odběratelů a předplatitelů nemůže býti bez časopisu »Sokol« a Vy, bratři a sestry se bez něho obcházíte?

Věřte, že je to jen na Vaší vlastní škodu, na škodu Vaší jednotě, i sokolství. Časopis »Sokol« jako nepostrádatelný pomocník v životě sokolském musí býti odebírán všemi jednotami sokolskými, již podle usnesení výboru Československé Obce Sokolské.

Ale dnes nejde nám ani tak o povinnost, jako o skutečnou potřebu, aby list tento byl čten a odebírán co nejhojněji.

Proto přikládáme k celému nákladu tohoto čísla výzvu ku předplacení časopisu »Sokol« spolu s lístkem, jímž možno se přihlásiti k odběru. Neotálejte, přihlaste se ihned!

Bratři cvičitelé, upozorněte na »Sokola« ve svých družstvech!

Sestry cvičitelky, pokuste se nejen postaviti po bok mužům v této věci, ale i překonat je!

Bratři a sestry vzdělavatelé, zde je krásné pole působnosti pro Vás. Ukažte, že Vaše jednota není »sokolsky negramotnou«.

Byla by to i Vaše hanba. — Ale hlavně bratří starostové, jednatelé, novináři, knihovníci a archiváři — vy přece nemůžete vůbec býti bez »Sokola«, chcete-li řádně konati svoje úkoly a povinnosti.

A konečně — bratří pokladníci — navrhňte sami předplacení nejméně dvou čísel pro jednotu. Jedno pro knihovnu a archiv, druhé pro čítárnu či proslovy cvičitelské a vzdělávací.

Podle počtu odebíraných a předplacených čísel »Sokola« bude měřeno vaše sokolské uvědomění.

Nezklamejte!

Jednoty a pobočky.

Z Luhačovic. V neděli 28. listopadu uspořádala luhačovská jednota »Vzpomínkový večer«. Prvá část večera patřila sokolskému písmákovi, bratru Karlu Vaníčkoví, který se léčil v r. 1924 s bratrem Jindrou ve zdejších lázních. Vyličiv život a dílo nezapomenutelného Karla, předčítá bratr starosta jeho dopis na rozloučenou zdejší sokolské rodině. List dýše otcovskou láskou a moudrostí vůdce. Dále vzpomíná br. starosta 33 od založení jednoty zemřelých bratří a sester. Připomíná u každého jeho práci v Sokole i činnost veřejnou. Po recitaci »Mrtvým vlastencům« od Sv. Čecha a po přečtení ukázek ze »Sokolských epištol« zacvičily sestry v bílých řízách smuteční rej s věnečky s hudbou od B. Smetany. Zvláště působil »žal« a závěrečné složení věnců před obrazy mrtvých. Sestry vkusně vyzdobily Sokolovnu květinami a také fotografie byly pietně upraveny. Důstojná vzpomínka, při níž málokteré oko se ubránilo slzám, zakončena byla státními hymnami. L. H.

Za bratrem Karlem Procházkou. Když luhačovská sokolská rodina vzpomínala 28. listopadu bratra Karla Vaníčka, netušila, že ve dvou dnech sklesne navždy druhá šedivá hlava — hlava druhého dobrého Karla — jímž byl stařešina jednoty, bratr Karel Procházka. Zemřel u svého syna, lékaře v Šebetově u Boskovic, dne 30. listopadu ve věku málem 77 let. V bratru Procházkovi odmězí vlastenec starého poctivého zrna. Súčasně se práce buditelské v Olomouci, kdež spolupůsobil při zakládání českých spolků. Jako berní v Uh. Brodě pomáhá k tomu, aby město Komenského bylo vráceno do českých rukou. Dílo se zdařilo, ale rakouské úřady přesazují ho do Vranova u Znojma, kde byl jediným Čechem. Jako 60-letý pensista vrací se opět na moravské Slovácko a stává se správcem důchodu na luhačovském velkostatku. Hlásí se hned do nově založené jednoty v r. 1909 a po 15 let je pilným jejím činovníkem. Je známa jeho přesnost, sokolská dochvilnost, neúnavná píle a obětavost, takže je vzorem sokolských ctností. Bratr Procházka dovedl šířiti radost z práce, radost ze života a často dovedl také včas pro-

mluvit. Ve svých 75 letech opouští Luhačovice, aby nastoupil skutečný odpočinek u svého syna v Šebetově. Ale ani zde si nedopřává klidu a hlásí se o práci. Jednota Šebetov-Knihnice světuje mu matriku, kterou br. Procházka vypracoval vzorně. Navštěvuje veškeré sokolské podniky doma i v okolí, ač rodina pro jeho chatrné zdraví mu tyto zatajuje. Jako 76 letý kmet je hlavním pokladníkem o sokolském dni a všedno mu klope. Leč choroba hrdá na jeho organismu a dne 30. listopadu 1926 br. Procházka podléhá...

Pohřeb konal se 3. prosince na hřbitůvek knihnický, kam ho doprovodila sokolská rodina a zapěla mu nad hrobem píseň br. Perutka z Knihnic:

»Stařeček umřel, sivý holoubek,
sivý sokolíček umřel.
Neměl rád smutných, podzimních dní.
Země ho pozvala, odešel k ní
neslyšně jako na porady
zadními dvířky od zahrady;
v uzlíčku něco s sebou si vzal,
naši to vděčnost nese si v dál
za to, že bratřím věrnost zachoval,
za to, že srdce Sokolstvu dal...

L. H.

Vlkoš. Vzdělávací činnost naší jednoty v podzimním a zimním období zahájena byla divadelní hrou »Španělská muška«. Začatek to málo slibný. Křiklavý, přihlížíme-li k tomu, že výročí Jiráskovo a Tylovo dávalo příležitost vhodnějšího výběru a úkol seznámiti obecenstvo s těmito významnými osobami v literatuře české pomocí jich divadelních her. Tato hra jest příkladem, jak v tomto směru pracuje se nejen v sokolských jednotách, ale též v jiných spolcích na venkově. Na divadlo pohlíží se jako na podnik výlučně zábavní, sloužící k plnění spolkové pokladny. Výběr řídí se choutkami režiséra, herců a obecenstva. Naprosto se pomíjí, že cílem divadla jest poučiti, vychovávat, vzdělávati. Je smutným úkazem, musí-li se v obci hráti jenom veselé hry, frašky, aby obecenstvo vůbec přišlo. — Na poli divadelním čeká nás tedy ještě mnoho práce.

28. října uspořádána »Beseda«, na jejímž pořadu byl proslav, přednesy, zpěvy, nár. tance, živé obrazy a jednoakt. hra »Den svobody«.

31. října sehrána veselohra »Bílá myška«.

Krok k lepšímu je uspořádání vzdělávací školy. Té zúčastňuje se všedno členstvo a dorost. Zahájena byla 4. prosince přednáškou br. A. Konečného »Odkaz Vaníčkův«, 45 účastníků se zájmem vysledilo velmi poutavou přednáškou a projevilho přání, aby řečník přišel zase.

21. prosince přednášel br. tajemník Cibulka o organizaci sokolské. Přednáška hojně proložená příklady z organizačního

života sokolského, podaná vlastně ve způsobu rozhovoru, stala se tak názornou a poutavou. Počet účastníků byl poněkud slabší.

Vzdělávací škola měla býti původně zahájena přednáškami br. Dra F. Malinského »Sokol ve veř. životě«, »Sokol, politika a náboženství«, »Žena v Sokole«. Pro oduravění řečníka byly jmenované přednášky odsunuty na pozdější dobu. Doufejme, že ne na dlouho!

Dále přednášetí budou: Br. A. Konečný »Divadlo v Sokole«, br. B. Šostek »Dějiny Sokolství«, »Tyrš a Fügner«, br. Cibulka »Organisace sokolská« (župa a Obec). Neobsazeno zůstává téma »Soustava Tyršova«.

Pokračováním vzdělávací školy po svátcích přecházíme do nového období. Přejeme si, aby bylo pro věc sokolskou plodnější.
—áč.

Ze Šardic. 18. listopadu vzpomněli jsme v naší jednotě výročí Havlíčkovo. K oslavě pozvali jsme korporace a strany pokrokového smýšlení i veřejnost. Účast byla pěkná. O životě a díle Havlíčka promluvil br. vzdělavatel Homola. Stěžejní myšlenkou jeho přednášky bylo: »Pomníky kamenné Havlíček má, ale pomníku v myslích lidí nemá. — Vzpomínáme jen jeho životního utrpení, avšak duch Havlíčkův v nás nežije.« Po přednášce recitoval br. Bábík »Křest sv. Vladimíra«, br. Homola přečetl výňatky z »Epištol kutnohorských« a »Tyrolské elegie«. Oslava pak byla zakončena písní »Spi Havlíčku...« Účastníci byli posílení ve svém pokrokovém přesvědčení a také v boji za opravdovou svobodu přesvědčení v naší republice, aby konečně věta, že jsme národem Havlíčkovým, přestala být leslkou frází, již obelháváme sami sebe.
H. F.

Z Lovčic. (Opravný dodatek ke zprávě o veřejném cvičení, pořádaném 29. srpna 1926.)

Ve Věstníku sokolské župy Komenského podal br. Pantůček kritiku veřejného cvičení, při kterém prostná dorostenek bylo nutno pro špatnou hudbu přerušiti. Ježto na naše veřejné cvičení zavítal »Trubačský sbor« bratří z Husovic, neradi bychom, aby byla za tento defekt vina dávana jim, poněvadž při všech prostných cvičeních hrála civilní kapela sjednaných hudebníků. Bratří z Husovic účinkovali hudebně pouze při průvodu, na cvičišti pak při nástupech a odchodech cvičenců, a to k úplné naší spokojenosti. Nemají tedy na nehodě nejmenší viny. Ostatně, pokud bratry »Trubačského sboru« známe, podotýkáme k jejich cti, že za jejich účinkování při prostných by bylo k podobné nepřijemnosti nedošlo. Husovičtí bratří promiňte nám, že jsme neuvedli toto objasnění hned ve zmíněném pojednání zářiového čísla »Věstníku sokol. župy Komenského«!

Z Nedakonic. Pobočka naše využívá plně toho, co má — své sokolovny. Co tu rudu po celé dny a večery! Aby

byla trošku změna ve cvičení, nacvičil br. Novák se žáky a žákyněmi pohádkovou hru »Krakonoš«, která byla sehraána dne 12. září. Hra byla velice dobře podána a ti, kteří přišli se na tu »drobotinu« podívat, odcházeli spokojeni domů. Tanečky nacvičila s. Koblihová.

Nezapomenutelný dojem zanechala veselohra se zpěvy a tanci »Kráska ze Šumavy«, která byla hrána dne 7 listopadu 1926 v Nedakonicích, v sobotu dne 13. listop. ve Bzenci a 14. listop. opakována opět v Nedakonicích za režie br. Bezděka.

Bylo by zbytečno se rozepisovati o obsazení jednotlivých úloh, neboť úspěch byl nečekáný. Důkazem toho byla ohromná návštěva, neboť sál byl přeplněn a návštěvníci ze vzdálenějších míst jako z Buchlovic, Zlechova, Boršic atd. s velkou námahou se tam dostali. Od zahájení představení po celou hru burácel potlesk sálem, účinkující byli opět a opět vyvoláváni a tance druhého jednání na žádost obecnstva musely býti opakovány.

Již mezi jednotlivými přestávkami žádalo obecnstvo, by hra byla příští neděli opakována, což bylo vyhověno. Celému kusu dodávalo přímo pohádkového zjevu elektrické osvětlení se světelnými přeměnami. Scénu upravil br. Kobliha, jednotlivé zpěvy z odoty nacvičila pí Koblihová. Bratři a sestry, přesvědčili jste se, že kázeň vede k úspěchu, a proto pokračujte na započaté dráze. Připomenouti dlužno, že i krátké úlohy jsou pěkné, když se dobře zahrájí, čehož důkazem bylo toto vystoupení.

Na zdar!

—ová—

31. ledna 1927 uplynula lhůta k odeslání Všeobecných a cvičebních výkazů za rok 1926 a Seznamů členstva dle stavu 31. prosince 1926. Obé (výkazy dvojmo, seznamy trojmo) zašlete ihned (nestalo-li se tak již ovšem), prohlédněte však předem, zda počet členů souhlasí jak ve výkazech, tak v seznamech! Župa musí během měsíce února přezkoušet a koncem měsíce února bezpodmínečně odeslati ČOS. Za údaje poboček ručí mateřská jednota!

Seznamy rovně zvolených činovníků pro rok 1927 zašlete župě ihned po valné hromadě a sice dvojmo; župa zašle pak hromadně z celé župy po jednom výtisku ČOS.

Žádáme jednoty a pobočky, aby nedoplatky z roku 1926 poukázaly obratem vplatním lístkem poštovního úřadu šekového v Praze (10.021), aby i župa mohla dostáti všem svým povinnostem.

Odborný závod pro malbu divadelní, zařizování divadelních jevišť

ARNOŠT POLÁŠEK, Kyjov, Žižkova ul.

Úplná zařízení jevišť od jednoduchých až po nejmodernější s provazišti a propadlišti.

Originelní opony. Nápořední budky. Divadel. příslušenosti.

Účet poštov. spořitelny č. 35149.

Výhodné placení.

Vzorné tělocvičné nářadí, zařizování tělocvičen
a hřišť se zárukou provádí odborná fa.

Josef Hujňák a synové,

nejstarší a největší odborný podnik na Moravě.
Veškeré nářadí přesně dle předpisu ČOS. ve vlastních
dílnách zpracovává. Vlastní stolárny a sedlárna. Novinky
kruhů, žebřů bradel a vysoké vysunovací kladiny.

— Vše se zárukou. —

BRNO - KRÁLOVO POLE, SV. ČECHA 60.

Pamatujte na sebe a své milé **úsporami** na dárkové a
vkladní knížky

OKRESNÍ ZÁLOŽNY V UH. BRODĚ.

— Šetřnost je matkou svobody. — Společni - bohatě kuřeni. — Šetřnost v blahobytu. —

Staviteelská kancelář

br. JOSEFA HORÁKA, stavitele

V UHER. HRADIŠTI 166

župního stavebního poradce a příseděného znalce mor.-sl. vrchn.
soudu v Brně

doporučuje se ku vypracování skiz, plánů, detailů a rozpočtů
odhadů a provádění staveb veškerého druhu.

Levně patentní celobetonové ploty.

Se závodem spojeno stavební a umělecké zámečnictví
bra. KARLA ANDRYSKA.

ŽIDLE

do veřejných místností, do zahrad, hostinců, nezdolné trvanlivosti
dodává levně

VAL. JADRNIČKA SYN, FRYŠTÁK

NA MORAVĚ.

TOVÁRNA NA KRYCÍ LEPENKU

všech druhů, dehtové výrobky a závod pokrývačský firmy
B. VRTALA, KYJOV,

telefon číslo 64.

DODÁVÁ:

Krycí lepenku asfaltovou a dehtu-
prostou zn. „Perpetuit“, položku
na podlahy zn. „Linolin“, izolac.
plotny, dehtové nátěry, asfalt ka-
menouhelný a přírodní, karbol-
neum, oleje formové, strojní a
mazadla na vozy.

PROVADÍ:

Asbestocementové krytiny znač-
kami všeho druhu, lepenkové,
dřevocementové, taškami všeho
druhu atd. a opravy střech.

